

Contributed by Ann Verbruggen
donderdag, 30 januari 2003 -

Slechts een goede maand geleden gaven de Nederlandse peilers nog aan dat de radicale, linkse partij SP wel eens méér dan twintig zetels zou kunnen behalen tijdens de Nederlandse verkiezingen van 22 januari. De jongste weken zag SP-Nederland die virtuele aanhang smelten als sneeuw voor de zon ten voordele van de sociaal-democratische PvdA, die twee legislaturen lang een paars kabinet leidde en een neoliberal beleid voerde. De SP blijft dus staan op 9 zetels, wat natuurlijk wel een uitzonderlijke score blijft in het Europese radicaal-linkse landschap.

SP-Nederland heeft dus geen vier verkiezingen na elkaar kunnen winnen. Dit gezegd blijven die 9 zetels een herbevestiging van de toegenomen aanhang van SP-Nederland. De partij blijft de vierde partij van Nederland, nu nog samen met de afkalvende LPF, die allicht geen lange toekomst meer voor haar heeft.

Naast SP doet Groen Links het beter dan verwacht. De partij boert twee zetels achteruit (van 10 naar 8), maar wist daarmee toch de meubelen te redden. De partij maakte op de verkiezingsdag ook bekend dat het ledenaantal de 20.000 overschreden had. Groen Links en SP samen tellen inmiddels méér dan 50.000 leden. De campagne van Groen Links werd geleid door Femke Halsema, een jonge vrouw die zich tijdens de recente en kennelijk erg belangrijke televisiedebatten erg goed uit de slag wist te trekken. Ze was ook het enige vrouwelijke gezicht.

Vast staat echter dat SP-Nederland vooral haar potentiële stemmers heeft verloren aan de sociaal-democratische PvdA. Die partij stijgt 19 zetels (van 23 naar 42) en zit daarmee het CDA zeer dicht op de hielen. Lijsttrekker Wouter Bos, een man die ons tijdens de jongste televisiedebatten overkwam als een vreemdsoortige kruising van Tony Blair en Steve Stevaert, slaagde in wat iedereen onmogelijk achtte: de partij die algemeen als architect van de uiteindelijk zo verguisde paarse regering werd beschouwd, in een mum van tijd weer populair maken.

Inmiddels duiken er allerhande theorieën op over het toegenomen belang van de vorm tijdens verkiezingen. Vast staat dat tijdens de dagen en weken voor de verkiezingen de media volledig inzoomden op de vraag of PvdA groot genoeg zou worden om de reeds beklonken coalitie van CDA en VVD te kunnen breken. Dat is wat er inderdaad is gebeurd. Massaal veel kiezers ruilde uiteindelijk de SP in voor de PvdA om zo de rechtse coalitie van CDA en VVD te kunnen breken.

Niet eens zo onlogisch of wispelturig zoals er in heel wat Vlaamse kranten wordt beweerd. De vraag is echter wat hier het gevolg van zal zijn. Ofwel komt er nu een rechts kabinet, met een derde coalitiepartner. D66, dat zes zetels overhoudt, zou daartoe kunnen dienen, maar bijvoorbeeld ook de Christen Unie. Ofwel komt er een comfortabele meerderheid van CDA en PvdA. Maar ook in dat geval zal er helemaal geen linkse trendbreuk in de Nederlandse politiek komen en lijkt die massa 'linkse' stemmen over de balk gegooid te worden.

De opmars van SP-Nederland hoeft hiermee helemaal niet te stoppen. De partij telt inmiddels méér dan 35.000 leden, blijft ingeplant in de basis en toont nu aan dat ze toch reeds tien jaar lang een factor is in de Nederlandse politiek. Voor méér info over Nederland verwijzen we jullie graag door naar de site van onze Nederlandse kameraden van de SAP: www.grenzeloos.org.